

- 26 *Когато направи законъ за дѣждь-тъ,
И пажь за свѣтканицъ-тъ на грѣмь-тъ,
27 Тогазъ видѣ, и ѡбъяви:
Приготи ѡж, наипаче ѡж и издири.
28 И рече на челоуѣка: Ето,
*Страхъ-тъ Господень, той е мудрость,
И отдалеченіе-то отъ зло, то е разумъ.

ГЛАВА 29.

- 1 И продължи Іовъ бесѣдъ-тъ си, и рече:
2 О, да бѣхъ *като въ прѣминажлы-тъ
мѣсеци,
Както въ дни-тъ когато Богъ мя пазѣше:
3 *Когато свѣтиликъ-тъ му свѣтѣше на
главѣ-тъ ми,
И съ видѣлижъ-тъ му ходѣхъ въ тъмни-
нѣ-тъ:
4 Както бѣхъ въ дни-тъ на благополучіе-
то си,
*Когато Божіе-то добромыслие бѣ на кж-
цѣ-тъ ми:
5 Когато Всесильный бѣше още съ мене,
И дѣца-та ми около мене:
6 Когато *мыяхъ стѣпки-тъ си съ масло,
И *скала-та изливаше за мене рѣки отъ
елей.
7 Когато прѣзъ градъ-тъ излазѣхъ на
портѣ-тъ,
Приготовяхъ сѣдалище-то си на пазарь-тъ,
8 Млади-тъ мя гледахъ, и ся крыяхъ:
И старци-тъ ставахъ и стоехъ прави.
9 Князове-тъ прѣставяхъ да говорятъ,
И *туряхъ рѣжъ на уста-та си.
10 Гласъ-тъ на начальницы-тъ ся спираше,
И *языкъ-тъ имъ затѣпнуваше за небо-
це-то имъ.
11 Ухо като чуеше, ублажаваше мя,
И око като видѣше, свидѣтелствувахе за
мене:
12 Защото *освобождавахъ сиромѣхъ-тъ кой-
то выкаше,
И сираче-то и който нѣмаше помощникъ,
13 Благословеніе-то отъ тогози който бѣ
близу да загине идѣше на мене:
И сѣрдце-то на вдовицѣ-тъ веселяхъ.
14 *Облачахъ правдѣ, и тя ми бѣше одежда,
Правота-та ми бѣше като мантия и корона.
15 *Азъ бѣхъ очи на слѣпый-тъ,
И нозѣ на хромый-тъ.
16 Бѣхъ отецъ на сиромѣсы-тъ,
*Сждѣхъ коікто не знаехъ издирувахъ ѡж.
17 И *трошехъ челюсти-тъ на несправедный-тъ,
И истегляхъ ловъ-тъ изъ жѣбы-тъ му.
18 Тогази думахъ: *Ще умрѣ на гнѣздо-
то си,

- И ще ся умножатъ дни-тъ ми като пѣ-
сѣкъ-тъ.
19 *Корень-тъ ми бѣше прострѣнъ *къмъ
воды-тъ,
И роса-та ношуваше на вѣтвы-тъ ми.
20 Слава-та ми ся подновяваше въ мене,
И *лжкъ-тъ ми ся укрѣпываше въ рѣжъ-
тъ ми.
21 Чакахъ и мя слушахъ,
И мълчехъ въ свѣтованіе-то ми.
22 Подирѣ думы-тъ ми, тѣ не притурахъ
нищо,
И говореніе-то ми капѣше вързъ тѣхъ.
23 И очакувахъ за мене като за дѣждъ;
И зяехъ съ уста, *като за пролѣтень
дѣждъ.
24 Смѣхъ ся къмъ тѣхъ, и не вѣрувахъ;
И не оставяхъ да падне долу свѣтлость-
та на лице-то ми.
25 Избирахъ пажь-тъ имъ, и сѣдѣхъ князъ,
И вселявахъ ся като царъ въ воинство-то,
Както онзи който утѣшава оскърбенны-тъ.

ГЛАВА 30.

- 1 Но сега ми ся подсмиватъ по млади-тъ
отъ мене,
На които бащы-тъ не быхъ рачилъ да
турѣхъ съ псета-та на стадо-то си.
2 И наистинѣ въ какво можеше да мя пол-
зува сила-та на рѣцѣ-тъ имъ,
Отъ които крѣпость-та е исчезнула?
3 Отъ нѣманіе и гладъ бѣхъ постали,
Бѣгахъ въ безводнѣхъ земѣхъ, тъмнѣхъ, пу-
стѣхъ и опустошенѣхъ.
4 И между хвастія-та кжсахъ слѣзъ,
И кореніе-тъ на смерція-та за своѣхъ хранѣхъ.
5 Бѣхъ испѣдени изъ между челоуѣцы-тъ:
Выхахъ вързъ тѣхъ като вързъ крадцы.
6 Живѣхъ въ стрѣмнины-тъ на дебри-тъ,
Въ дупки-тъ на земѣхъ-тъ, и на канары-тъ.
7 Ревѣхъ между хвастія-та:
Подъ тѣрніе-тъ ся събирахъ:
8 Безумни и бесечстни,
Изгонени быхъ изъ земѣхъ-тъ.
9 А *сега азъ имъ съмъ пѣснь,
Още имъ съмъ и прѣговорка.
10 Гнусятъ ся отъ мене, отдалечаватъ ся
отъ мене,
И не ся свѣнѣтъ *да плѣюжъ на лице-
то ми.
11 Понезже Богъ *съсыпа прѣимущество-то
ми, и мя смири,
Хвърлихъ и тѣ узджъ-тъ прѣдъ мене,
12 Отъ десно ставатъ цѣня-та;
Тласкатъ нозѣ-тъ ми,

а Гл. 38; 25.
б Втор. 4; 6. Псал. 111; 10.
в Прит. 1; 7. 9; 10. Еккл.
12; 13.

а Вит. Гл. 7; 3.
б Гл. 18; 6.
в Псал. 25; 14.

г Быт. 49; 11. Втор. 32; 13.
д 33; 24. Гл. 20; 17.
е Псал. 81; 16.
ж Гл. 21; 5.
з Псал. 137; 6.
и Псал. 72; 12. Прит. 21; 13.
к 24; 11.
л Втор. 24; 13. Псал. 132; 9.
м Иса. 59; 17. 61; 10. Еккл.

н 6; 14 и др. 1 Соя. 5; 8.
о Числ. 10; 31.
п Прит. 29; 7.
р Псал. 58; 6. Прит. 30; 14.
с Псал. 30; 6.
т Гл. 18; 16.
у Псал. 1; 3. Іер. 17; 8.
ф Быт. 49; 24.

г Зах. 10; 1.
а Гл. 17; 6. Псал. 35; 15. 69;
12. Псал. 3; 14. 63.
б Числ. 12; 14. Втор. 25; 9.
в Псал. 50; 6. Мар. 26; 67.
г 27; 80.
д Вит. Гл. 12; 18.